

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa W. R.

przeciwko Gminie Ł. – Zarządowi Dróg i Transportu

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 stycznia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Powód, W. R., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa, domagał się od Gminy Ł. – Zarządu Dróg i Transportu przyznania zadośćuczynienia w wysokości 40 000 zł oraz zasądzenia kwoty 40 000 zł na cel społeczny, a ponadto żądał unieważnienia konkursu na wolne stanowisko urzędnicze, który został przeprowadzony przez stronę pozwaną.

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 24 września 2009 r. oddalił powództwo. Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda i zawartym w wyroku postanowieniem przyznał adwokat P. Ż. od Skarbu Państwa kwotę

2 196 zł brutto, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Postanowienie to P. Ż. zaskarżyła zażaleniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 394¹ k.p.c. określa postanowienia sądu drugiej instancji, na które przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zgodnie z pkt 2 § 1 tego artykułu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, postanowienie sądu drugiej instancji przyznające adwokatowi wynagrodzenie od Skarbu Państwa z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu nie jest postanowieniem co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Nie stosuje się zatem do niego art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. (zob. uchwała SN z dnia 25 czerwca 2009 r., III CZP 36/09, OSNC 2010, nr 2, poz. 24; postanowienie SN z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2010, nr 5, poz. 79; postanowienie SN z dnia 11 grudnia 2009 r., V CZ 59/09, niepubl., postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 2010 r., II CZ 118/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2010 r., V CZ 20/10, niepubl.; postanowienie SN z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 8/10, niepubl.).

W konsekwencji zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu w postępowaniu apelacyjnym jest niedopuszczalne.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 373 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.